

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118013047
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2118013047.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného P. V., nar. XX. P. XXXX v Z. B., trvalé bydlisko ul. Q. XXX/XX, I., v konaní o osvedčení/neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 15. októbra 2020, č. k. 6PP/164/2018-73, na neverejnom zasadnutí konanom 4. februára 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného P. V. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 15. októbra 2020, č. k. 6PP/164/2018-73, podľa § 416 ods. 1 Tr. por. a § 68 ods. 2 Tr. zák. vyslovil, že sa P. V. (ďalej tiež odsúdený) v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na základe uznesenia Okresného súdu Trnava z 19. februára 2019, sp. zn. 6PP/164/2018, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 29. marca 2017, sp. zn. 2T/166/2016, vo výmere 10 (desať) mesiacov a 5 (päť) dní vykoná,

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že odsúdený bol uznesením Okresného súdu Trnava z 19. februára 2019, sp. zn. 6PP/164/2018, právoplatným 19. februára 2019, podmienenečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 29. marca 2017, sp. zn. 2T/166/2016 vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky, ktorá mu plynie od 19. februára 2019 do 19. februára 2023.

Okresný súd v priebehu plynutia skúšobnej doby zistil skutočnosti svedčiace pre záver, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedie riadny život, preto vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámením uznesenia Okresného súdu Trnava z 19. februára 2019, sp. zn. 6PP/164/2018, rozsudkom Okresného súdu Levice zo 14. júla 2020, sp. zn. 3T/3/2020, ako aj aktuálnymi lustráciami na odsúdeného vrátane odpisu registra trestov.

Na základe takto vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že počas plynutia skúšobnej doby bol P. V. rozsudkom Okresného súdu Levice zo 14. júla 2020, sp. zn. 3T 3/2020, uznaný za vinného z pokusu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo bol odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. 1), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 56 ods. 2, § 57 ods. 1 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 1.300 €. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu bol stanovený pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Skutok, za ktorý bol odsúdený, spáchal 1. septembra 2019, teda počas plynutia skúšobnej doby. Iné negatívne poznatky o správaní sa odsúdeného v priebehu skúšobnej doby okresný súd nezistil.

Na základe takto vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že odsúdený nevedol v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia riadny život, v dôsledku čoho sa neosvedčil a preto zvyšok trestu musí vykonať.

K obhajobným námietkam odsúdeného okresný súd uviedol, že je viazaný skutkom tak, ako je uvedený v cit. rozsudku, preto verzie odsúdeného o inom priebehu skutku označil za bezpredmetné. Pokiaľ odsúdený namietal, že zaplatením peňažného trestu došlo k zahľadaniu odsúdenia a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený, k tomu okresný súd uviedol, že právna fikcia, že sa na páchatel'a hľadá, ako by nebol odsúdený, znamená, že fiktívne zaniká iba skutočnosť odsúdenia. Skutočnosť, že bol spáchaný trestný čin, zostáva touto fikciou nedotknutá. To, že páchatel' spáchal skutok, ktorý má znaky trestného činu a skutočnosť, že bol za tento skutok súdom právoplatne odsúdený, sú rozdielne skutočnosti. Právo rozlišuje tieto dve rozdielne právne situácie a spája s nimi vznik odlišných právnych pomerov a odlišné právne následky pre páchatel'a. Ak teda právna fikcia, že sa na páchatel'a hľadá, ako by nebol odsúdený, znamená v podstate právny zánik skutočností odsúdenia, neznamená to i zánik skutočnosti, že páchatel' spáchal trestný čin. Fikcia neodsúdenia v prípade rozsudku Okresného súdu Levice zo 14. júla 2020, sp. zn. 3T/3/2020, nepôsobí spätne tak, že by likvidovala samotný fakt, že odsúdený spáchal úmyselný trestný čin.

Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátorka vzdala práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči uzneseniu zahlásil sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Bóna.

V sťažnosti uviedol, že po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody mal spočiatku problémy so závislosťou na užívaní návykových látok, ktorá bola príčinou jeho problémov, no nastúpil na ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktoré vykonáva v súčasnej dobe v Psychiatrickej ambulancii Univerzitnej nemocnice - Nemocnice svätého Michala v Bratislave u lekára MUDr. D. T., PhD., MPH, MBA. Naposledy ambulanciu navštívil 12. októbra 2020, o čom súdu predložil správu. Liečba u neho plní účel, na kontroly sa dostavuje, dohodnutý režim dodržiava. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa hneď snažil zamestnať, no mal s tým problémy, veľmi ťažko si hľadal dlhodobé a stabilné zamestnanie, aby sa mohol postaviť na vlastné nohy. Toto sa mu podarilo až v novembri 2019, kedy sa zamestnal v spoločnosti CB AGENCY, s.r.o. Považská Bystrica, ktorá ho vyslala ako zvérača do Belgicka. V tejto spoločnosti pracuje aj v súčasnosti a je tam spokojný, má slušný príjem a veľmi dobrý pracovný kolektív. Bol by veľmi rád, keby tam mohol zostať pracovať i naďalej. Našiel si partnerku a spolu s jej dcérou bývajú v Z. B., kde si prenajali dvojizbový byt. V súčasnej dobe má rodinné zázemie a spoznal, aký význam má pre človeka usporiadaná rodina. Keď sa vracia na Slovensko, voľný čas trávi v kruhu svojej rodiny. Jeho snaha o plnohodnotné zaradenie sa do riadneho života po návrate z výkonu trestu odňatia slobody sa neobišla aj bez chýb, ktoré si plne uvedomuje. V tejto súvislosti poukázal na odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Levice. Dodal, že je pravdou, že sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia skutku, ktorý bol kvalifikovaný ako pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pričom ďalej uviedol, že k nemu došlo za špecifických okolností, kedy sa zúčastnil pred rokom

1. septembra 2019 diskotéky v Bátovciach,

bol tam fyzicky napadnutý domácimi účastníkmi diskotéky, ktorým zjavne prekážalo, že tam bol cudzí. Čelil útoku vedenému na jeho osobu. Napriek tomu, že sa len bránil, bol obvinený aj on. Okresný súd Levice túto skutočnosť zohľadnil v horeuvedenom rozsudku tým, že vzhľadom na okolnosti prípadu mu uložil alternatívny - peňažný trest, ktorý po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku aj riadne zaplatil, čím bol tento trest aj riadne vykonaný. Vykonaním peňažného trestu došlo súčasne k jeho zahľadaniu. Ak bolo odsúdenie zahladené, hľadá sa na páchatel'a, ako keby nebol odsúdený.

Ďalej v sťažnosti namietal, že napriek zahľadaniu odsúdenia, kedy sa má na neho hľadiť ako keby nebol odsúdený, okresný súd rozhodol, že zvyšok trestu vykoná. Došlo tým k porušeniu ustanovenia § 93 ods. 1 Tr. zák. Ďalej poukázal aj na judikát R 15/1964 a dodal, že okresný súd nemal tvrdo a rigorózne hodnotiť, že sa neosvedčil len na základe odsúdenia, ktoré mu bolo zahladené. Nemal by na toto odsúdenie prihliadať a mal by brať v úvahu aj širšie súvislosti. Nebral do úvahy, že sa začlenil do riadneho života, zapojil sa do dlhodobého a perspektívneho pracovného procesu a usporiadal si rodinný život. Za rok a pol, ako bol podmienené prepustený, toto nie je až tak málo, pretože sa to nepodarilo mnohým mladým ľuďom, ktorí ani neboli vo výkone trestu. Stálo ho to veľké úsilie, ktoré môže byť nariadením výkonu zvyšku trestu celé zmarené. V jeho prípade výkon trestu nemôže plniť výchovný účel, ale práve naopak, zmaril by všetko jeho úsilie o začlenenie sa do riadneho života, ktoré vyvinul. Za 10 mesiacov by prišiel o svoju prácu a zrejme i o rodinu, nakoľko by táto finančne nevládla platiť nájom a musela by sa vysťahovať z prenajatého bytu. Za posledný rok sa ničoho nedopustil, ani priestupku, čo je tiež dôkazom toho, že sa mu podarilo nastúpiť na správnu cestu. V prípade ponechania v platnosti

jeho podmieneného prepustenia bude viesť riadny život, riadne pracovať a starať sa o rodinu. Je toho názoru, že skúšobná doba podmieneného prepustenia, ktorá trvá do 19. februára 2023, je dostatočne dlhá na to, aby sa po jej uplynutí dalo objektívne posúdiť, či sa osvedčil alebo nie.

K sťažnosti pripojil pripisy od zamestnávateľa - spoločnosti CB agency, s.r.o. so sídlom Centrum 1746/265, 017 01 Považská Bystrica a od svojej sestry Mgr. D. V., ktorým preukazoval ním tvrdené skutočnosti. V konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol vo veci sám tak, že mu podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ponechá v platnosti.

K podanej sťažnosti sa prokurátor nevyjadril.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave riadne predložený na rozhodnutie
2021.

18. januára

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená a v zákonom stanovenej lehote. Zároveň ale krajský súd zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, odsúdený mu v sťažnosti žiadne chyby nevytkal a krajský súd ich vlastným prieskumom nezistil. Z obsahu spisového materiálu naopak vyplynulo, že odsúdený bol na verejné zasadnutie, na ktorom bolo vyhlásené napadnuté uznesenie, riadne a včas predvolaný, že mal možnosť vyjadriť sa k predmetu konania, a že okresný súd vykonal všetky dôkazy, ktoré boli potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania mal aj krajský súd za preukázané, že odsúdený

- bol uznesením Okresného súdu Trnava z 19. februára 2019, sp. zn. 6PP/164/2018, právoplatným 19. februára 2019, podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 29. marca 2017, sp. zn. 2T/166/2016 vo

výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pričom mu bola určená skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky, ktorá mu plynie od 19. februára 2019 do 19. februára 2023,

- bol rozsudkom Okresného súdu Levice zo 14. júla 2020, sp. zn. 3T 3/2020, uznaný za vinného zo skutku spáchaného 1. septembra 2019, právne kvalifikovaného ako pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za ktorý bol odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. 1), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 56 ods. 2, § 57 ods. 1 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 1.300 € a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu bol stanovený pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace,

- uložený peňažný trest zaplatil, v dôsledku čoho sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Ak na základe týchto faktov, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, dospel okresný súd k záveru, že sa odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia neosvedčil, nemožno mu v tomto smere nič vytknúť.

Elementárnou povinnosťou odsúdeného bolo počas plynutia skúšobnej doby viesť riadny život. O vedenie riadneho života ide vtedy, ak si odsúdený nielen plní svoje zákonné povinnosti, ale súčasne sa aj vyhýba akémukoľvek protiprávnemu konaniu. Inak povedané, aby bolo možné konštatovať vedenie riadneho života zo strany odsúdeného, tak by sa v priebehu plynutia skúšobnej doby nemal dopúšťať ani len priestupkov, tobôž nie trestných činov.

Spáchanie dvoch úmyselných trestných činov priebehu plynutia skúšobnej doby preto jednoznačne svedčí pre záver, že si odsúdený svoju elementárnu povinnosť - viesť riadny život - nesplnil. V dôsledku toho je správny záver okresného súdu, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia neosvedčil.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, krajský súd ich nepovažoval za dôvodné. Kľúčové pre posúdenie tejto veci je, že odsúdený si bol plne vedomý plynutia skúšobnej doby, napriek tomu sa už krátko po jej začatí dopustil hneď dvoch úmyselných trestných činov, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Správne okresný súd k argumentom odsúdeného uviedol, že platí jedine verzia skutku uvedená v tzv. skutkovej vete výroku o vine odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Levice a iné verzie predostreté odsúdeným v konaní sú nepodstatné. Rovnako správne okresný zdôraznil, že na tento odsudzujúci rozsudok je potrebné prihliadnuť, lebo zaplatením peňažného trestu síce došlo k zahladeniu odsúdenia, no zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že odsúdený v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený.

Pri rozhodovaní tiež nedošlo k mechanickému posudzovaniu toho, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody dopustil ďalšej trestnej činnosti (s poukazom na R 15/1964). Bolo prihliadnuté na to, že v minulosti už bol súdne trestaný, že krátko po svojom podmienenečnom prepustení spáchal opätovne hneď dva úmyselné trestné činy a v neposlednom rade, že to bol práve odsúdený, ktorý podľa právoplatného odsudzujúceho rozsudku napadol poškodeného (teda on zaútočil fyzicky prvý).

K zvyšným sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd uvádza, že akokoľvek by sa mohlo javiť, že odsúdený od spáchania skutku, za ktorý bol právoplatne odsúdený Okresným súdom Levice, preukazuje snahu o svoju nápravu, či už navštevovaním protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou alebo nájdením si práce a staraním sa o rodinu, tak stále platí, že odsúdený má viesť riadny život počas celej skúšobnej doby, nie iba počas určitého úseku, ktorý on sám považuje za relevantný. Preto v žiadnom prípade nemožno prehliadať spáchanie dvoch úmyselných trestných činov, hoci k nim došlo krátko po začatí plynutia skúšobnej doby.

Okresný súd tiež správne skonštatoval, že ust. § 68 Tr. zák. neumožňuje ponechať podmienenečné prepustenie v platnosti, ako je to pri podmienenečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody, pokiaľ existujú výnimočné okolnosti prípadu. Odsúdeným navrhovaný postup v podobe ponechania podmienenečného odsúdenia v platnosti teda nemá oporu v zákone.

Možno preto uzavrieť, že podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného evidentne nespĺnilo svoj účel a na odsúdeného je preto potrebné dôsledne pôsobiť výkonom zvyšku nepodmienenečného trestu odňatia slobody.

Nezistiac tak podmienky pre zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia senát krajského súdu postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.